

Sygnatura akt *II K 120/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniach 21 lipca 2015 r., 10 września 2015 r., 15 października 2015 r., 3 grudnia 2015 r. i 21 stycznia 2016 r.

sprawy

K. S. syna E. i M. z domu K., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w dniu 28 lutego 2015 r. w ruchu lądowym w B. kierował pojazdem m-ki B. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)sygn. akt (...)z dnia 23 lutego 2010 r. za czyn z art. 178a § 1 kk,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego K. S. o czyn opisany w części wstępnej wyroku, eliminując z jego opisu uprzednią karalność, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43a § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 700 (siedmiuset) złotych;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 lutego 2015 roku;

V. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 170 zł, w tym 100 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 120/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2015 r. w B. K. S. kierował samochodem marki B. (...) o numerze rej. (...).

Po zatrzymaniu do kontroli przez policję i przeprowadzeniu badania alkomatem ujawniono, że K. S. jest w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,29 mg/l i II badanie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- protokół badania alkomatem, k. 2,
- wyjaśnienia K. S., k. 10,
- zeznania Z. R., k. 11, 34.

W toku postępowania przygotowawczego i sądowego K. S. przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Sąd zważył:

Przeprowadzone przed sądem dowody potwierdziły sprawstwo i winę oskarżonego.

Oskarżony przyznawał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i już w postępowaniu przygotowawczym opisał jakim pojazdem się poruszał i jaki alkohol przedtem spożywał.

Stan nietrzeźwości oskarżonego ustalony został na podstawie badania alkomatem, którego przebieg udokumentowano protokołem.

Sprawstwo oskarżonego potwierdzały również zeznania policjanta Z. R..

W toku postępowania sądowego ustalono, że oskarżony obecnie jest osobą niekaraną. Poświadczą to pismo nadesłane przez stowarzyszenie, na rzecz którego oskarżony był obowiązany uiścić świadczenie pieniężne.

W związku z tym, że oskarżony jako osoba niekarana kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, uznać należało, że swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Sąd uznał, że właściwą i wystarczającą reakcją na czyn oskarżonego będzie warunkowe umorzenie wobec niego postępowania na okres jednego roku próby. Oskarżony jest obecnie osobą niekaraną, a stopień stężenia alkoholu w jego organizmie nie był wysoki. Ponadto samochodem jechał w godzinach nocnych, kiedy ruch pojazdów jest zdecydowanie mniejszy.

Wobec tego, że stopień wytworzonego przez oskarżonego zagrożenia nie był bardzo duży, sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów na najkrótszy okres jednego roku. Na poczet tego zakazu zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy.

Wyrokując, sąd miał na uwadze treść wyjaśnień oskarżonego, w których podawał, że zdecydował się na jazdę w stanie nietrzeźwości, bowiem chciał towarzyszyć koledze w drodze do szpitala (jadąc za karetką pogotowia). Nie ulegało jednak wątpliwości, że oskarżony nie znajdował się w jakimkolwiek stanie wyższej konieczności i nie był obiektywnie zmuszony do tego, aby kierować samochodem po spożyciu alkoholu.

W związku z powyższym sąd zdecydował o nałożeniu na oskarżonego obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 700 zł. Orzeczenie tego środka karnego może wpłynąć na oskarżonego i skłonić go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Nadto orzeczenie takiego środka może zapobiec powstaniu w świadomości oskarżonego (w związku z warunkowym umorzeniem postępowania) mylnego wrażenia o braku negatywnych konsekwencji swojego postępowania.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga dochody, obciążono go kosztami sądowymi, w tym opłatą.